

REFLEXIONS D'UN VELL CENTENARI

Moisès Broggi
Edicions 62. Barcelona 2011

Just quan fa poques setmanes que el compromès i humanista doctor Moisès Broggi ens ha deixat, hem pogut tenir a les mans una senzilla i explícita mostra del seu pensament.

Es tracta d'un seguit de reflexions sempre vinculades a la seva percepció del món, de la història, dels conflictes i els fets que han sacsejat el món en el darrer segle, amb incomptables referències a fets vinculats a la història de tots els temps i civilitzacions.

Ens trobem, per tant, davant de la mirada explícita i ben exposada d'una persona culta, ben informada i, pel damunt de tot, sensible a tots els aspectes que han interferit en l'evolució de les civilitzacions, la consciència col·lectiva i els canvis que aquest moviment ha generat.

Comença descrivint com creu d'immutable la humanitat davant del constant moviment del món i com aquesta postura, de vegades massa refractària, ha permès o impedit una sana evolució envers una millora qualitativa de la convivència a la terra.

Conscient com era de les febleses pròpies de l'espècie humana mai no va deixar de reconèixer la dimensió espiritual que hi ha dins dels sofriments i el dolor, com també de l'amor i el compromís. És per aquest motiu que el doctor Broggi ens destaca una seriosa atenció al món exterior "que comença a l'interior de cadascú".

A la primera part del recull, eficaçment confeccionat a la cura d'Emma Riverola, hi trobem pinzellades sobre els efectes de la història en l'esdevenir dels pobles i la seva coexistència, els efectes destructius del progrés mal planificat i la febre consumista que tant ha provocat una bona part de les diferències entre

països, cultures, grups i persones a tot el planeta.

Mira amb interès l'evolució de la constitució d'Europa, amb totes les tragèdies i encerts que configuren la seva història, diverses valoracions dels sentiments nacionals i no descuida, com d'una altra manera no podria ser, una mirada atenta a la realitat recent i actual de la història d'Espanya i les diferents formes que el nostre país ha tingut de relacionar-s'hi.

El doctor Broggi, tant pels seus coneixements com per la seva experiència vital dedica un intens interès envers la importància de l'educació, la vinculació que té amb l'exercici de la conducta democràtica i la conveniència que té l'educació de l'altruisme, al qual dóna més importància que als exèrcits i al seu potencial.

No es descuida d'anomenar xacres que han destruït col·lectius de la nostra societat, com l'extensió de la drogoaddicció, i tampoc no desaten les conseqüències de la desigual explosió demogràfica, que pot arribar a amenaçar el nostre equilibri.

La segona part del llibre entra de ple en la dimensió espiritual de l'espècie humana, amb la correlació entre la ciència i la religió i com la investigació científica no té la mateixa transcendència si es deslliga de la seva vessant humanística i dels valors espirituals inherents al col·lectiu humà.

Així repassa les influències de pensadors antics de diferents civilitzacions i es fa serioses preguntes sobre déu, el sentit de la vida i la visió que l'espiritualitat pot oferir-nos de la realitat i la nostra essència.

Forçosament, la riquesa d'aquest text guanya en intensitat quan reflexiona sobre la vellesa com a culminació de "l'as-

centió a la muntanya" que representa la vida i com situa la mort serenament en el cim del cicle vital. La importància de la presa de consciència del darrer moment dóna una intensitat expressiva que el mateix doctor utilitza per a escriure un sentit comiat, on condensa les seves conviccions, lamenta a desgrat les frustracions que es desprenen dels fracassos de la humanitat, però que s'omple d'esperança amb seva manifestació optimista: *estic convençut que només aprofundint en l'amor i la generositat la humanitat sortirà endavant.*

Ve't aquí la lectura d'un llibre breu, àgil i, al mateix temps, intens i profund, que resumeix amb franquesa i sense pretensions l'orgull i la pau d'un home que ha viscut amb plenitud totes les etapes de la seva vida durant els admirables 104 anys que tenia quan va morir. Pot ser de bon profit posar a les mans del món educatiu les reflexions que amb tanta transparència se'ns hi ofereixen i tant de bo serveixi per a incloure en la nostra pràctica diària i professional la seriosa dimensió del respecte i consideració envers els usuaris que atenem.

Jaume Forn i Rambla

Psicopedagog de l'EAP B-01
de Nou Barris (Barcelona)

